

närvarande; Mariefred som ofvan. E. J. Nyström. P. E. Ljungberg, Härads-
skrifvare.

Den uti 5:te punkten utfästa handpenningen 3,000 R:dr R:mt är denna dag
bekommen, som qvitteras. Mariefred som ofvan: C. F. Bergholm. Otto Erdmann.

N:o 169.

*Af Herr P. Tjernlund: Om dödsstraffets upphäfvande och utarbetande
af förslag till de ändringar i strafflagen, som påkallas af
nämnda straffarts upphäfvande.*

Vid sistlidna års lagtima riksdag väcktes af mig under N:o 75, en motion
"om dödsstraffets upphäfvande och utarbetande af förslag till de ändringar i straff-
lagen, som påkallas af nämnde straffarts upphäfvande."

Denna min motion blef till Lag-Utskottet remitterad, men Utskottet, upp-
taget med, enligt dess äsigt, viktigare ärenden, företog icke motionen till behand-
ling. Som jag förmodar, att bemälda Utskotts tid icke vid denna riksdag kommer
att upptagas af så vidlyftiga och maktpåliggande Kongl. propositioner, som då, får
jag förnya denna min motion och dervid åberopa de skäl för densamma, som jag
då hade äran anföra.

Såsom jag i denna, bland annat, nämnde, förklarade preussiska regeringen
den 21 Maj 1870, att hon ämnade bibehålla dödsstraffet endast för mord eller
mordförsök mot tyska förbundets öfverhufvud eller landsherren, det vill med andra
ord säga, man förbehöll sig rättighet tillämpa dödsstraffet för hvad man kallar
politiska brott.

Förflutna årets erfarenhet visar äfven, att man vetat tillämpa denna grund-
sats, och den synes mig äfven gifva kraftigt stöd åt mitt förslag härutinnan. Man
må allenast kasta en blick på det nuvarande tillståndet i Frankrike. Ingen kan
med godt samvete förneka, att en mängd politiska mord derstädes blifvit begångna,

hvilket kunnat undvikas, om dödsstraffet der varit upphäfdt. Man kan visserligen härvid invända, att, då passionerna, vid stora statshväfningar, rasa, å lagen fästes ringa afseende, men man kan väl icke heller förneka, att, då den högre bildningen, såsom t. ex. för närvarande i sistnämnde land, kommit till makten, aktning för gällande lag kufvar eller bör åtminstone kufva passionernas välde. Hade icke dödsstraffet, såsom straffart, qvarstått i landets lag, hade verlden helt säkert icke behöft bevittna de hemska afrättningar, hvarom tidningarne lemna täta underättelser.

Ehuru öfvertygad att vårt älskade fosterland icke blifver berördt af dylika olyckor som Frankrike, och att de maktegende, i händelse så skulle inträffa, icke här skulle tillgripa kulor och krut, bilor och rep, för att kufva sina politiska motståndare, kan jag icke annat än förnya mitt förslag om dödsstraffets afskaffande. Ingen vet hvad framtiden kan bära i sitt sköte, och önskligt vore att en gång *Försonarens milda lära* äfven i någon mån gjorde sig gällande i vår lagstiftning, hvari beklagligtvis tillräckligt många drakoniska stadganden insmugit sig.

Jag vill ännu en gång påpeka, att mordens antal icke ökats, sedan Kongl. Maj:t fattat det högsinnade beslutet (som olyckligtvis helt nyligen synes hafva blifvit frånträdt), att icke låta tillämpa detta hemska straff.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1872.

Pehr Tjernlund.

från Wester-Norrland.

Häruti instämmer

P. Östman

från samma län.